

2010. február 7.

Február első trinitáris hete

Máté 20. 1-16.

Február első trinitáris hete

Máté 20. 1-16.

¹"Hasonló a mennyek országa a gazdához, aki korán reggel kiment, hogy munkásokat fogadjon a szőlőjébe. ²Miután megegyezett a munkásokkal napi egy dénárban, elküldte őket a szőlőjébe. ³Amikor kiment kilenc óra tájban, látta, hogy mások is állnak a piacon tétlenül, ⁴és ezt mondta nekik: Menjetek ti is a szőlőbe, és ami jogos, megadom nektek. ⁵Azok pedig elmentek. Ismét kiment tizenkét óra körül és délután három óra tájban, és ugyanígy tett. ⁶Amikor pedig késő délután öt óra tájban is kiment, még mindig talált ott álldogálókat, és megkérdezte tőlük: Miért álltok itt egész nap tétlenül? ⁷Azok pedig így válaszoltak: Mert senki sem fogadott meg bennünket. Erre ezt mondta nekik: Menjetek ti is a szőlőbe! ⁸Miután pedig beesteledett, ezt mondta a szőlő gazdája a vincellérjének: Hívd elő a munkásokat, és fizesd ki a bért, az utolsókon kezdve az elsőig. ⁹Ekkor jöttek azok, akik öt óra tájban álltak munkába, és kaptak egy-egy dénárt. ¹⁰Amikor azután az elsők jöttek, azt gondolták, hogy többet kapnak, de ők is csak egy-egy dénárt kaptak. ¹¹Amikor átvették, zúgolódni kezdtek a gazda ellen, ¹²és ezt mondták: Ezek az utolsóak egy órát dolgoztak, és egyenlővé tetted őket velünk, akik az egész nap terhét hordoztuk, és szenvedtünk a hőségtől. ¹³Ő pedig így felelt egyiküknek: Barátom, nem bánok veled igazságtalanul: Nem egy dénárban egyeztél-e meg velem? ¹⁴Vedd, ami a tied, és menj el. Én pedig az utolsóknak is annyit akarok adni, mint neked. ¹⁵Hát nem szabad-e nekem azt tennem a javaimmal, amit akarok? Vagy a te szemed azért gonosz, mert én jó vagyok? ¹⁶Így lesznek az utolsókból elsők, és az elsőkből utolsóak."

Február első trinitáris hete

2010. február 7.

Máté 20. 1-16.

Az ország egy terület, vagy birtok, amelynek határa van. A mai olvasmányban Krisztus „a mennyek országa” kifejezést használja. De ahogyan Ő beszél erről, nem engedi, hogy úgy gondoljunk a mennyek országára, mint egy életen túli helyre, ahová csak halálunk után léphetünk be. Az Ő mennyeinek országa itteni, földi hely. Egyfajta párhuzamos mindenség, amely földi életünk mellett, vagy azon belül történik. Határait a róla való tudásunk, a rá irányuló figyelmünk húzza meg. Mindenhol létező, ahol a szellemi és a földi egygé válik az emberi szív jelenében.

Ez a földi mennyek országa egy olyan hely, ahová dolgozni hívnak bennünket, hogy másokkal közösségben elköteleződjünk az akaratunkban. Isten mindannyiunkat hív, fel akar fogadni mindenkit, aki készen áll a munkára, szívvel-lélekkel, most, ebben a mennyei-földi országában és érte. Az Úr királyságát az Ő óhaja, az Ő kívánsága hozza létre, hogy a szellemi és a földi egymásba érjenek. Jutalma, a napi bérünk ugyanaz mindenki számára: azt kapjuk, amire szükségünk van, hogy elvégezzük napi feladatunkat.

Minden emberszentelő szertatás közepén, Krisztussal együtt imádkozzuk a szavakat, melyeket Ő tanított nekünk. Ezek a szavak a kulcs a királyságba nyíló ajtóhoz. Valósuljon meg az Atya akarat a föld számára a mi tetteinken keresztül. Bízhatunk, hogy megkapjuk a mindennapi kenyerünket, amely éltet minket az Ő munkája számára. Krisztussal imádkozzuk az Atyához:

A Te királyságod születik tovább tetteinkben,
és abban, ahogy éljük az életünket.

A Te akaratodat teljesítjük életünk tetteiben,
ahogyan Te, Atyám, lelkünk (lényünk) mélyében azt elrejtetted.

A szellem táplálékát (az élet kenyerét)
kínálsz (nyújtsz) nekünk áradó bőséggel
életünk minden változásában. [1]

[1] Rudolf Steinernek a Miatyánkra irányuló szemlélődéséből. Scherák Mari fordítása.

Cynthia Hindes 2009
Fordította: Nagy Ágoston

www.thechristiancommunity.org
<http://akereszténykozosseg.org>